

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Walumpu't Siyam

Paglalantad ng mga Huwad na Doktrina: Isang Makasaysayang Pagsusuri hinggil sa "Daily" sa loob ng Adbentismo

Jeff Pippenger
2024-02-22

Sa ika-walumpu't-isang artikulo sa seryeng ito ng mga artikulo tungkol sa aklat ni Daniel ay isinama namin ang isang sipi mula sa Manuscript Releases, tomo 20, 17-22, kung saan malinaw na tinukoy ni Sister White na ang katuruang ang "the daily" ay kumakatawan sa santuwaryo ni Cristo ay ibinigay kina Elders Prescott at Daniells ng "mga anghel na pinalayas mula sa langit." Hindi niya tahasang tinukoy ang kanilang maling ideya hinggil sa "the daily," gaya ng ginawa ko, ngunit napakaliwanag sa tala ng kasaysayan na ito ang kanilang pinagsisikapang itatag bilang katotohanan. Pinagsisikapan nilang muling isulat ang ilang bahagi ng aklat ni Uriah Smith na Daniel and the Revelation, na nagtataguyod ng pagkaunawa sa "the daily," na tinukoy niya sa Early Writings, pahina pitumpu't apat, bilang ang wastong pananaw.

Nagpalathala si W. W. Prescott ng isang peryodikong magasin na pinamagatang The Protestant, na ang tanging paksa ay ang pagtataguyod ng maling pananaw hinggil sa "the daily." Siya at ang pangulo ng General Conference na si A. G. Daniells ay naging satanikong taliba upang ipagpatuloy ang mga pagsisikap ni Prescott tungo sa pagtatatag ng maling doktrina bilang ortodoksong pananaw sa Adventismo, ngunit habang nabubuhay pa si Ellen White, napigil ang kanilang pagtatagumpay sa satanikong pagsisikap. Noong 1931, iniulat ni Daniells na sa mismong taong naisulat ang sipi mula sa Manuscript Releases (1910), nagkaroon siya (si Daniells) ng isang panayam kay Kapatid na White hinggil sa "the daily," at inakay siya nito na maniwalang tama ang pananaw nila ni Prescott.

Mahalagang maunawaan ang kasaysayang ito, sapagkat ngayon ay sinisimulan na natin ang ating pagsasaalang-alang sa pagdarami ng kaalaman na dumating noong 1989, nang ang mga banal na linya ng reporma at ang huling anim na talata ng Daniel labing-isa ay naalisan ng tatak. Upang makilala ang liwanag na naibunga sa pagbagsak ng Unyong Sobyet bilang katuparan ng talatang apatnapu ng Daniel labing-isa, nangangailangan na ang "the daily" at ang propetikong kasaysayang kinakatawan ng "the daily" ay maunawaang wasto, sapagkat ang kasaysayang iyon ay naglalarawan ng pag-ulit ng kasaysayang iyon sa mga talatang apatnapu hanggang apatnapu't lima ng Daniel labing-isa. Tinutukoy ng mga talatang iyon na ang mensaheng naalisan ng tatak sa mga talatang iyon ay ang "mga balita mula sa silangan at sa hilaga," na nagbubunga ng pangwakas na pag-uusig laban sa bayan ng Diyos.

Ngunit ang mga balita mula sa silangan at mula sa hilaga ay magpapabagabag sa kaniya; kaya siya'y lalabas na may matinding poot upang lipulin at lubusang puksain ang marami. At kaniyang itatayo ang mga tolda ng kaniyang palasyo sa pagitan ng mga dagat, sa maluwalhating banal na bundok; gayon ma'y darating siya sa kaniyang wakas, at walang tutulong sa kaniya. Daniel 11:44, 45.

Ang mensahe ng ikaapatnapung talata na nabuksan sa pagbagsak ng Unyong Sobyet noong 1989, ay ang mensahe ng huling ulan na magpapakilos sa Kapapahan (ang hari ng hilaga) upang "lumabas na may matinding poot upang magwasak, at lubusang lipulin ang marami." Ang "tidings" ay, sa propesiya, isang mensahe.

At paano silang mangangaral, malibang sila'y suguin? Gaya ng nasusulat, gaano kaganda ang mga paa ng mga nangangaral ng ebanghelyo ng kapayapaan, at nagdadala ng mabuting balita tungkol sa mabubuting bagay! Roma 10:15.

Ang mensahe ng huling ulan ay ang mensaheng ipinapahayag ng mga tagapagbantay ng Diyos sa mga huling araw, na umaawit ng awit ng ubasan at ng awit ni Moises at ng Kordero.

Kay ganda sa mga bundok ang mga paa ng nagdadala ng mabuting balita, na nagpapahayag ng kapayapaan; ng nagdadala ng mabuting balita ng kabutihan, na nagpapahayag ng kaligtasan; na nagsasabi sa Sion, Naghahari ang iyong Diyos! Itataas ng iyong mga bantay ang kanilang tinig; sabay-sabay sa tinig ay aawit sila: sapagkat makikita nila nang mata sa mata, kapag muling ibinalik ng Panginoon ang Sion. Isaias 52:7, 8.

Ang "tidings" sa talatang apatnapu't apat ng Daniel labing-isa ay magpapagalit sa taong makasalanan, at maisasakatuparan ang huling pagdanak ng dugo ng Papado. Ang mensaheng iyon ay ang mensahe ng ikatlong anghel na lumalago tungo sa malakas na sigaw pagdating ng nalalapit na batas ng Linggo.

Walang sinuman ang hinahatulan hanggang sa kanilang matanggap ang liwanag at makita ang pananagutang itinatahdana ng ikaapat na utos. Ngunit kapag lumabas na ang dekreto ng magpapatupad ng pagtalima sa huwad na Sabbath, at ang malakas na sigaw ng 'ikatlong anghel' ay magbibigay-babala sa mga tao laban sa pagsamba sa halimaw at sa kanyang larawan, ang guhit ay maliwanag na iguguhit sa pagitan ng huwad at ng totoo. Kung magkagayo'y yaong mga magpapatuloy pa rin sa pagsalangsang ay tatanggap ng tatak ng halimaw. Signs of the Times, Nobyembre 8, 1899.

Ang "mga balita mula sa silangan at hilaga" na nagpapagalit sa kapapahan ay sumisidhi hanggang maging isang malakas na hiyaw sa panahon ng batas ng Linggo, at ang mensaheng iyon ay ang mensahe ng huling ulan na nagsimula noong Setyembre 11, 2001. Ang pariralang "malakas na tinig" ay isang terminong propetiko na kumakatawan sa tumitinding kapangyarihan.

Ang katotohanan para sa kapanahunang ito, ang mensahe ng ikatlong anghel, ay nararapat na ipahayag na may malakas na tinig, ibig sabihin, na may papalakas na kapangyarihan, habang tayo'y lumalapit sa dakilang pangwakas na pagsubok. The 1888 Materials, 1710.

Ang "balita" ng talatang apatnapu't apat ay ang mensahe ng huling ulan na kaagad na nauuna sa pagsasara ng probasyon ng sangkatauhan, sa pagtindig ni Michael. Ito ang gayunding mensahe ng huling ulan na dumating noong Setyembre 11, 2001, ngunit ito'y sumisidhi hanggang sa maging malakas na sigaw, o malakas na tinig, kapag ang isandaan at apatnapu't apat na libo ay natatakan at saka ibinubuhos ang Espiritu Santo nang walang sukat. Ito rin ang gayunding mensahe ng huling ulan na nagbigay-tanda sa panahon ng pagtatatakan ng isandaan at apatnapu't apat na libo.

Ito ang mensahe ng huling ulan na hinuwad ng isang mensahe ng “kapayapaan at katiwasayan” na ipinapahayag ng Adventismong Laodiceano mula sa pagdating ng “ass” hanggang sa pagdating ng “lion”. Ang panahong nasa pagitan ng Setyembre 11, 2001 at ng nalalapit na batas ng Linggo ay nagmamarka ng espirituwal na higaang-kamatayan para sa Adventismong Laodiceano, at yaong mga hinahatulan pagkatapos mahatulan ang bahay ng Diyos (Jerusalem) ay namamatay sa gayunding libingan. Ang higaang-kamatayan para sa Adventismong Laodiceano ay nasa pagitan ng “ass” at ng “lion”, at ang mensaheng tinatanggihan at nagbubunga ng kanilang kamatayan ay ang “balita mula sa “silangan” (isang sagisag ng Islam) at sa hilaga (isang sagisag ng kapapahan)”. Iyon din ang mensahe, na siyang mensahe ng ikatlong anghel.

Ang huling anim na talata ng Daniel 11, na inalisang ng tatak sa panahon ng wakas noong 1989, ay ang mensahe ng huling ulan; at ito’y ipinahahayag sa isang panahong kasabay na ipinangangaral ang isang huwad na mensahe ng huling ulan na “kapayapaan at katiwasayan”. Ang pagsubok ng huling ulan ay unang dumarating sa sambahayan ng Diyos, sapagkat diyan nagsisimula ang paghatol; at pagkatapos ay dumarating din ito sa iba pang kawan na nasa labas ng sambahayan ng Diyos. Dahil dito, mahalagang maunawaan ang “kasinungalingan” na naipasok sa Laodiceang Adventismo sa ikatlong salinlahi, sapagkat habang ibinubuhos ng Diyos ang Kanyang Espiritu Santo sa mga sinaselyuhan Niya, kasabay din Niyang ibinubuhos ang makapangyarihang paglililang sa mga hindi tumatanggap ng pag-ibig sa katotohanan.

Sa panahon ng kontrobersiya noong unang dekada at kalahati ng ikadalawampung siglo hinggil sa “the daily,” isa sa mga lalaking ipinagtanggol ang wastong posisyon ng mga Millerite na ang “the daily” ay isang sagisag ng paganismo ay si F. C. Gilbert. Si Gilbert ay isang nagbagong-loob mula sa Hudaismo at nakababasa at nakapagsasalita ng perpektong Hebreo. Ipinagtanggol niya ang pananaw ng mga pasimuno sa aklat ni Daniel batay sa kaniyang pagkaunawa sa wikang Hebreo. Noong 1910, mismong taong isinulat ni Sister White ang manuskritong itatago sa loob ng maraming dekada—na tumukoy na ang pananaw nina Daniells at Prescott hinggil sa “the daily” ay nagmula sa mga anghel ni Satanas—nagkaroon si Gilbert ng isang personal na panayam kay Sister White tungkol sa usapin ng “the daily.”

Batid natin na nagkaroon siya ng panayam, sapagkat kaagad niyang (kinabukasan) isinulat ang isang buod ng panayam na naganap sa pagitan nila ni Sister White. Noong 1931, nag-angkin si A. G. Daniells na nagkaroon siya ng panayam kay Sister White hinggil sa paksa ng “the daily” noong kaparehong taon—1910. Ipinahayag ni Daniells na ang tanging konklusiyong iniwan sa kaniya ni Sister White ay na ang “the daily” ay isang sagisag ng ministeryo ni Cristo sa santuaryo. Ngunit ang pag-aangkin ni Daniells hinggil sa isang panayam ay hindi lamang isang “kasinungalingan”; ito ang “kasinungalingan” ng propesiya na nagbubunga ng makapangyarihang paglililang.

Para sa mga maaaring walang akses sa mga tsart ng 1843 at 1850, mahalagang maunawaan na noong inilathala ang tsart ng 1843 noong 1842, naniniwala pa ang mga Millerite na ang santuwaryong lilinisin, bilang katuparan ng propesiya ng dalawang libo’t tatlong daang taon, ay ang daigdig. Nang inilathala nila ang tsart ng 1850, nalaman na nila na ang santuwaryong lilinisin ay ang makalangit na santuwaryo. Dahil dito, ang tsart ng 1843 ay walang ilustrasyon ng santuwaryo ng Diyos, ngunit ang tsart ng 1850 ay may ilustrasyon ng santuwaryo ng Diyos.

Mahalaga ito, sapagkat inangkin ni Daniells na sa kaniyang panayam kay Sister White ay ipinakita niya sa kaniya ang tsart ng 1843, at itinuro niya ang santuwaryo sa tsart. Hindi iyon maaaring nangyari, sapagkat walang santuwaryo sa tsart ng 1843. Ang kaniyang pag-aangkin ng isang panayam ay isang "kasinungalingan."

Noong sinusuri ko ang kasaysayang ito noong 2009, nabatid ko na ang mga lalaki sa magkabilang panig ng usapin ay kapwa nag-angking nagkaroon sila ng pakikipanayam kay Kapatid na White hinggil sa paksa ng "the daily," kaya nagpadala ako ng email sa Ellen White Estate at nagtanong kung nasa kanila ang aklat-talaan na nagtatala ng mga pakikipanayam ni Kapatid na White noong 1910. Sumagot sila na taglay pa rin nila ang aklat-talaan. Ang sumusunod ay ang aking email at ang tugon mula sa Ellen White Estate.

Lunes, Enero 19, 2009

Sa Kinauukulan:

Nabalitaan ko na may isang aklat-talaan na nagtatala kung sinu-sino ang nakipagpanayam kay Sister White at kung ano ang naging paksa ng mga panayam. Sinisikap kong patunayan o pabulaanan kung si A. G. Daniells ay nagkaroon ng isang panayam kay Sister White noong 1910 hinggil sa paksa ng "daily." Batid ko na may makasaysayang patotoo na naganap ang panayam, subalit nais kong malaman kung mayroong tala sa isang opisyal na aklat-talaan na tuwirang nagtatala nito. Kasabay nito, ipinabatid sa akin na si F. C. Gilbert ay nagkaroon din ng panayam kay Sister White noong 1910 tungkol sa "daily," at nais kong malaman kung mapatutunayan iyon ng isang aklat-talaan na iningatan ng kanyang mga kawani sa panahong iyon. Marahil ay walang aklat-talaan, o marahil kung mayroon man ay hindi ninyo inilalabas ang gayong impormasyon, o marahil ay lampas sa inyong kakayahang siyasatin ito para sa akin kahit umiiral man ito. Kaya, sa anumang kaso, nais ko sanang magtanong. Lubos kong pahahalagahan ang anumang tulong na maibibigay ninyo.

Minamahal na Jeff,

Maraming salamat sa inyong email. Mayroon kaming halos kumpletong tala ng itineraryo ni Ellen White, na nakabatay sa kaniyang mga liham, mga talaarawan, at mga inilathalang tipanan, subalit wala kaming "log-book" bilang gayon.

Walang alinlangan, nabasa na ninyo ang tungkol sa pagdalaw ni A. G. Daniells kay Ellen White sa tomo 6 ng EGW Biography, The Later Elmshaven Years, mga pahina 256, 257. Wala kaming natagpuang hiwalay na tala tungkol sa panayam na ito. Gayunman, mayroon kaming isang liham mula kay Elder Gilbert noong Hunyo 1, 1910, na nagpapahiwatig ng kaniyang balak na nasa St. Helena (kung saan nanirahan si Ellen White) siya noong Hunyo 6-9. Iyon na ang kabuuan ng sumusuportang dokumentasyon na aking batid.

Pagpalain nawa kayo ng Diyos—Tim Poirier, Pangalawang Direktor, Ellen G. White Estate

Walang independiyenteng tala na nagsasaad na si Daniells ay nagkaroon man lamang ng panayam hinggil sa paksa ng "the daily," ngunit may isang liham mula kay Gilbert na nagsasaad ng kanyang

layuning nasa kanyang tahanan mula ika-6 hanggang ika-9 ng Hunyo, 1910.

Sa biyograpiya ni Sister White na binabanggit ng Ellen White Estate, kung saan tinatalakay ng kaniyang apo ang usapin hinggil sa panayam ni Daniells, itinala niya ang pag-aangkin ni Daniells tungkol sa kinathang panayam noong 1910:

Sa isang pagkakataon, di-kalaunan habang nagpapatuloy ang mga pagtalakay, si Elder Daniells, na sinamahan nina W. C. White at C. C. Crisler, at sabik na matiyak mula kay Ellen White mismo kung ano ang tiyak na kahulugan ng kanyang pahayag sa Early Writings, ay pumaroon sa kanya at iniharap ang usapin. Dala ni Daniells ang Early Writings at ang tsart ng 1843. Umupo siya malapit kay Ellen White at sinailalim siya sa sunud-sunod na pagtatanong. Ang kanyang ulat tungkol sa panayam na ito ay pinagtibay ni W. C. White:

"Una kong binasa kay Sister White ang pahayag na ibinigay sa itaas sa Early Writings. Pagkatapos ay iniharap ko sa kaniya ang aming makahulugang tsart na ginagamit ng aming mga ministro sa pagpapaliwanag ng mga propesiya sa Daniel at Apocalipsis. Tinawag ko ang kaniyang pansin sa larawan ng santuwaryo at gayundin sa 2300-taong panahon, gaya ng pagkakalarawan ng mga ito sa tsart.

'Pagkaraan, tinanong ko kung natatandaan niya ang ipinakita sa kanya hinggil sa paksang ito.

'Ayon sa pagkakatanda ko sa kanyang sagot, sinimulan niya ang kanyang tugon sa pagsasalaysay kung paanong ang ilan sa mga pinunong naging bahagi ng kilusang 1844 ay nagsumikap na maghanap ng mga bagong petsa para sa pagtatapos ng panahong dalawang libo't tatlong daang taon. Layunin ng pagsusumikap na ito na itakda ang mga bagong petsa para sa pagdating ng Panginoon. Noo'y nagiging sanhi ito ng kalituhan sa mga naging bahagi ng Kilusang Adbiyento.

'Sa kalituhang ito ay ipinahayag sa kanya ng Panginoon, aniya, na ang pananaw na pinanghawakan at inilahad hinggil sa mga petsa ay wasto, at na kailanma'y hindi na dapat magkaroon ng panibagong pagtatakda ng panahon, ni ng panibagong mensaheng may pagtatakda ng panahon."

'Pagkatapos ay hiniling ko sa kanya na ilahad kung ano ang ipinahayag sa kanya hinggil sa nalalabi ng "daily"-ang Prinsipe, ang hukbo, ang pag-aalis ng "daily," at ang pagpapabagsak ng santuwaryo.

'Sumagot siya na ang mga aspektong ito ay hindi ipinakita sa kanya sa pangitain, gaya ng ipinakita ang bahaging ukol sa panahon. Hindi siya pangungunahan upang magbigay ng paliwanag tungkol sa mga puntong iyon ng propesiya.

"Ang panayam ay nag-iwan ng malalim na impresyon sa aking isipan. Walang pag-aatubili, nagsalita siya nang malaya, malinaw, at malawig hinggil sa 2300-taong panahon, ngunit tungkol sa isa pang bahagi ng propesiya ay nanahimik siya.

'Ang tanging konklusiyong mahihinuha ko mula sa kanyang malayang pagpapaliwanag tungkol sa panahon at sa kanyang pananahimik hinggil sa pag-aalis ng "daily" at sa pagpapabagsak ng santuwaryo ay na ang pangitaing ibinigay sa kanya ay tungkol sa panahon, at na hindi siya

tumanggap ng anumang paliwanag hinggil sa iba pang mga bahagi ng propesiya.-DF 201b, pahayag ng AGD, Sept. 25, 1931.' Arthur White, Ellen G. White, tomo 6, 257.

Iginiit ni Daniells na ipinakita niya sa kaniya ang tsart ng 1843 at tinanong siya hinggil sa santuwaryong hindi nakalarawan sa tsart. Iginiit din niyang dinala niya ang aklat na *Early Writings* at sunod-sunod na tinanong siya tungkol sa kaniyang ibig sabihin nang hayagang pinagtibay niya ang pagkaunawa ng mga tagapanguna hinggil sa “the daily,” at ang pahayag na ang tsart ay pinatnubayan ng kamay ng Panginoon. Ang anak ni Ellen White, na ama ni Arthur L. White, ang biyograpong sumulat ng pangkalahatang paglalahad ng diumano’y pangyayaring ito, ay tinanggap ang makademyong pananaw nina Daniells at Prescott hinggil sa “the daily,” at nagpatotoo sa pag-aangkin ni Daniells tungkol sa kaniyang narinig sa panayam. Sila ay sadyang hindi naging maingat sa kanilang gawa-gawang salaysay, sapagkat ang tsart ng 1843 ay hindi naglalarawan ng santuwaryong maaari sanang maituro ni Daniells.

Isa pang kasinungalingang inilalahad sa panayam ay ang kasinungalingan na ang sipi mula sa *Early Writings* ay isang babala laban sa "pagtatakda ng panahon." Ang siping sinasabing ipinagtanong ni Daniells ay ang sumusunod:

Nakita ko na ang tsart noong 1843 ay pinatnubayan ng kamay ng Panginoon, at na hindi ito dapat baguhin; na ang mga bilang ay ayon sa Kaniyang kalooban; na ang Kaniyang kamay ay nasa ibabaw at tinakpan ang isang pagkakamali sa ilan sa mga bilang, upang walang sinuman ang makakita nito, hanggang sa inalis ang Kaniyang kamay.

Pagkatapos ay nakita ko, hinggil sa “araw-araw” (Daniel 8:12), na ang salitang “handog” ay idinagdag lamang ng karunungan ng tao at hindi kabilang sa teksto, at na ibinigay ng Panginoon ang wastong pananaw hinggil dito sa mga nagbigay ng sigaw ng oras ng paghatol. Nang umiiral ang pagkakaisa, bago ang 1844, halos lahat ay nagkaisa sa wastong pananaw hinggil sa “araw-araw”; ngunit sa kalituhan mula noong 1844, niyakap ang ibang mga pananaw, at sumunod ang kadiliman at kalituhan. Ang panahon ay hindi na naging isang pagsubok mula noong 1844, at hindi na kailanman muling magiging isang pagsubok. *Early Writings*, 74, 75.

Si Willie C. White, anak ni Sister White, ay tinanggap na ang maling pananaw tungkol sa "the daily," at ang anak niyang si Arthur ay sinikap na ipanatili ang "kasinungalingan" na kaugnay ng panayam na hindi kailanman naganap sa pamamagitan ng pagtatangkang ipakahulugan na ang babala sa sipi mula sa akdang *Early Writings* ay tanging at eksklusibong isang babala laban sa pagtatakda ng panahon. Ang pangangatwirang iyon ay inimbento noong dekada 1930 at nagiging pangunahing bahagi ng "kasinungalingan."

Tatalakayin natin ang nasabing argumento sa susunod na artikulo.

Noong ika-23 ng Setyembre, ipinakita sa akin ng Panginoon na iniunat Niya ang Kaniyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang bawiin ang nalabi ng Kaniyang bayan, at na ang mga pagsisikap ay dapat pagdoblehin sa panahong ito ng pagtitipon. Noong panahon ng pagkakawatak-watak ay nasaktan at napilas ang Israel; ngunit ngayon, sa panahon ng pagtitipon, pagagalingin at tatapalan ng Diyos ang Kaniyang bayan. Sa panahon ng

pagkakawatak-watak, ang mga pagsisikap na ipakalat ang katotohanan ay halos walang naging bisa, kakaunti o halos wala ang nagawa; ngunit sa panahon ng pagtitipon, kapag iniunat na ng Diyos ang Kaniyang kamay upang tipunin ang Kaniyang bayan, ang mga pagsisikap na ipakalat ang katotohanan ay magkakaroon ng itinakdang bisa. Ang lahat ay dapat magkaisa at maging masigasig sa gawain. Nakita ko na nakahihiya para kaninuman na gumamit ng mga halimbawa mula sa panahon ng pagkakawatak-watak upang pamahalaan tayo ngayon sa panahon ng pagtitipon; sapagkat kung hindi gagawin ng Diyos para sa atin ngayon ang higit kaysa sa ginawa Niya noon, kailanman ay hindi matitipon ang Israel. Kasingkinakailangan ng pangangaral ang paglalathala ng katotohanan sa isang pahayagan.

Ipinakita sa akin ng Panginoon na ang tsart noong 1843 ay pinatnubayan ng kanyang kamay, at na walang bahagi nito ang dapat baguhin; na ang mga bilang ay ayon sa kanyang nais. Na ang kanyang kamay ay nakalukob at ikinubli ang isang pagkakamali sa ilan sa mga bilang, upang walang sinuman ang makakita nito, hanggang sa inalis ang kanyang kamay.

At nakita ko, kaugnay ng 'Daily,' na ang salitang 'sacrifice' ay idinagdag ng karunungan ng tao, at hindi kabilang sa teksto; at na ibinigay ng Panginoon ang wastong pagkaunawa nito sa mga nagbigay ng sigaw ng oras ng paghatol. Nang umiiral ang pagkakaisa, bago ang 1844, halos lahat ay nagkakaisa sa wastong pagkaunawa tungkol sa 'Daily;' ngunit mula noong 1844, sa gitna ng kalituhan, tinanggap ang iba pang mga pananaw, at sumunod ang kadiliman at kalituhan. Review and Herald, Nobyembre 1, 1850.